

ת"ד (תל-אביב-יפו) 11082-11-18

מדינת ישראל

נגד

שאול קולט

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה במחוז תל-אביב-יפו (בת-ים)

[14.10.2021]

כבוד השופט אלעד שור

הכרעת דין

הנאשם זכאי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של:

א. נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961 ביחד עם סעיף 38 (2) לפקודה.

ב. סטייה מקו נסיעה - עבירה לפי תקנה 41 לתקנות התעבורה תשכ"א, 1961.

ג. התנהגות הגורמת נזק- עבירה לפי תקנה 21 (ב) לתקנות התעבורה תשכ"א, 1961.

ד. עבירה שגרמה לחבלות של ממש- לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961.

2. על פי עובדות כתב האישום ביום 12.12.17 נהג הנאשם ברכבו ברשלנות, סטה עם רכבו בחדות ימינה ופגע באופנוע שנסע מימינו. כתוצאה מהתאונה נחבל רוכב האופנוע חבלות של ממש קשות מאוד בדמות חבלת ראש קשה עם שברים מרובים בעצמות הפנים, דמם מוחי, שברים בצלעות ובעמוד השדרה, קונטוזיה ריאתית, ונכון למועד כתב האישום אשר הוגש כחודש לאחר מכן, הנאשם היה עדיין מורדם ומונשם בבית חולים. כתוצאה מהתאונה ניזוקו גם שני כלי הרכב המעורבים.

3. הנאשם כפר במיוחס לו, הנאשם הודה בכך שסטה עם רכבו לימין הדרך ופגע ברוכב האופנוע, אף הודה בתוצאותיה הקשות של התאונה, אך כפר בכך שסטייתו ימינה הייתה בשל נהיגה רשלנית, וטען כי סטה משום שרכב מסוג מונית פגע בדופן שמאלי אחורי של רכבו וגרם לו לסטייה לא רצונית.

4. מטעם המאשימה העידו הבוחן רס"ר רועי טולדנו אשר בחן וחקר את התאונה ת/12, ראש מחלקת הבוחנים דאז מר צביקה מוזס אשר ערך דוח צפייה בסרטון ת/16 ומשה רחמים עד ראייה לאירוע. כמו כן הוגשו דוחות פעולה, מזכרים, תמונות חוות דעת והסרטון מהמצלמות של נתיבי איילון אשר תיעד את סטיית רכבו של הנאשם והפגיעה ברוכב האופנוע.

5. מצפייה בסרטון ניתן לראות את רכב הנאשם סוטה בחדות ימינה ופוגע ברוכב הקטנוע עת נהג לצד רכבו.

6. מטעם ההגנה העידו הנאשם ומומחה מטעמו מר דורון בלדינגר וכן מר אלעד רונן אשר שישמש קצין רכב במקום בו עבד הנאשם בזמן האירוע.

7. המאשימה בסיכומיה טענה כי במקרה זה חל "כלל הדרך" כפי שנקבע בע"פ 1713/93 בוקובזה נ' מ"י שם קבע בית המשפט העליון כי רכב אינו סוטה או מאבד שליטה ללא סיבה וכי חזקה היא שהנהג הוא שהתרשל ולמעשה נטל ההוכחה כי לא התרשל רובץ לפתחו של הנאשם, לטענת המאשימה הנאשם לא עמד בנטל הרובץ לפתחו וסמכה טענותיה בעדותו העד מר משה רחמים אשר העיד כי לא הבחין בדבר חריג שהיה בו כדי לגרום לסטיית רכב הנאשם (עמ' 32 ש' 26-27 לפרוטוקול), גרסת הנאשם הראשונית כלל לא התייחסה לכך שסטה ורק לאחר שצפה בסרטון העלה השערה כי ייתכן ורכב משמאל גרם לו לסטות, לטענת המאשימה גרסאות הנאשם משתנות ואינן עקביות, כמו כן טוענת המאשימה כי יש לקבל את מסקנת הבוחן לפיה הנזק בצד השמאלי של רכב הנאשם הנו נזק ישן.

8. ההגנה טענה כי קיימות ראיות בתיק המלמדות התכנות כי רכב המונית פגע ברכב הנאשם מצד שמאל מאחור ולכן הנאשם סטה ימינה עם רכבו כתגובה אינסטינקטיבית ולכן לא אחראי לתאונה.

דיון והכרעה:

המחלוקת היחידה בתיק זה הינה האם הנאשם עמד נטל הרובץ לפתחו להוכיח כי סטייתו לימין הדרך לא נגרמה בשל נהיגה רשלנית, אלא בשל פגיעת רכב אחר אשר פגע בו והסיטו ממסלולו.

הראיות שהוצגו לבית המשפט בכל הנוגע לסטייה הן כדלקמן:

9. ראיות המאשימה הכילו את, עדותו של העד הניטרלי לתאונה מר משה רחמים אשר העיד כי לא הבחין בדבר חריג שהיה בו כדי לגרום לסטיית רכב הנאשם (עמ' 32 ש' 26-27 לפרוטוקול).

10. דו"ח הפעולה ת/17, ממנו עולה, כי תגובתו הראשונית של הנאשם על אתר הייתה כי סטה כי רוכב אופנוע פגע בו מאחור ובצד.

11. גרסתו הראשונית של הנאשם עת נחקר באזהרה (ת/8) אשר כלל לא התייחסה לכך שסטה ורק לאחר שצפה בסרטון העלה השערה כי ייתכן ורכב משמאל גרם לו

לסטות. בת/8 ש' 16 "בשלב מסוים הרגשתי פגיעה מאחור, אני למיטב זכרוני התחלתי להאט ואז הרגשתי עוד פגיעה בחלון".

12. קביעת הבוחן המשטרתי בנוספח לסקיצה ת/2, כי הנזק בצד השמאלי של רכב הנאשם הנו נזק ישן.

13. לטענת המאשימה עדותו של הנאשם לפיה הרגיש שתי מכות, משתלבת עם חוות דעתו של הבוחן המשטרתי לפיה הקטנוע המעורב פגע בחלקו הקדמי ימני של רכב הנאשם ולאחר מכן נזרק אל חלקו הימני אחורי של רכב הנאשם. לטענת המאשימה במקרה בו היה רכב פוגע בחלקו האחורי שמאלי של רכב הנאשם היה אמור להרגיש שלוש מכות ולא שתיים.

14. ראיות ההגנה ביחס לסיבת הסטייה היו קיומה של מכה בצד האחורי שמאלי של רכב הנאשם, סרטון התאונה ממנו ניתן ללמוד כי רכב המונית הלבן סטה אל רכב הנאשם טרם סטה הנאשם לימין, עדותו של מומחה ההגנה אשר לדבריו ניתן להבחין ברכב הלבן המונית סטה אל עבר רכב הנאשם וגורם לו לסטות.

ניתוח הראיות:

15. סרטון התאונה נמצא באיכות לא טובה, הסרטון צולם ממרחק רב על ידי מצלמה הממוקמת בנתיבי איילון, בסרטון ניתן להבחין ברכב הנאשם הנע על הנתיב הימני, רכב כתום הנע על הנתיב השמאלי, רכבו של העד משה רחמים, רכב מסחרי מסוג שברולט אליו מחוברת עגלה, הנע מאחורי רכב הנאשם, רכב לבן כנראה מונית הנע בנתיב השמאלי רכב זה הוגדר על ידי מומחה התביעה מר מוזס הרכב 'הבולט' (הסיבה בעטייה הוגדר רכב זה הרכב הבולט אליבא ד'העד היא כי רכב זה בלט מהנתיב השמאלי עליו נסע לתוך הנתיב הימני ראה דוח הצפייה ת/15 באמור בדקה 13:08:27 לסרטון), הרכב 'הבולט' נסע במקביל לרכב הנאשם וכן שני קטנועים אחד שאינו מעורב בתאונה נע על השול הימני והשני הקטנוע המעורב בתאונה הנע על הנתיב השמאלי ולאחר מכן עובר לנתיב הימני ונע בצדו הימני של הנתיב הימני או על השול עד לרגע הפגיעה בו על ידי רכב הנאשם, אלו הם השחקנים העיקריים בסרטון, בשלב מסוים ככל שהתנועה ממשיכה להתקדם לכיוון צפון הולכים והופכים הרכבים לדבוקה אחת והאפשרות להבחין בכל רכב בנפרד ובאופן התנהלותו נהיית קשה יותר ויותר עם התרחקות הרכבים מהמצלמה. בעין בלתי מזוינת ניתן להבחין בסטייתו החדה של רכב הנאשם ופגיעה בקטנוע של המעורב, ניתן גם להבחין כי רכב לבן, מיד עם התרחשות התאונה זז שמאלה, עוקף את ההתרחשות ופונה ימינה, המחלוקת הנה האם הרכב הלבן 'הבולט' הוא המונית שנעה במקביל לרכב הנאשם, האם ייתכן ורכב זה פגע ברכב הנאשם טרם סטייתו החדה של הנאשם, והאם רכב זה הוא גם זה שמיד לאחר ההתרחשות עזב בחופזה את האירוע.

16. כאמור, שלב התרחשות התאונה מרוחק מהמצלמה וקיים קושי לעקוב אחר הרכבים ממרחק זה, לצורך כך הן המאשימה והן ההגנה הציגו חוות דעת של מומחים בתחום המדיה שתפקידם היה לנסות באמצעים טכנולוגיים להגדיל ולהאט את הסרט על מנת שניתן יהיה להבחין באופן התרחשות האירועים, למעשה שני המומחים וגם הבוחן המשטרתי לא יכלו לומר האם היה מגע בין רכב הנאשם לבין

הרכב הלבן, מאידך הם גם לא יכלו לשלול כי היה מגע ראה דברי הבוחן בעמ' 18 ש' 1, דברי מר מוזס עמ' 28 ש' 24, דברי מומחה ההגנה בעמ' 48 ש' 3-5, אך בכך אין די, חוסר יכולתם של המומחים לקבוע מסקנה פוזיטיבית אינה הופכת את מסקנתם השלילית לכזו שפועלת באופן אוטומטי לטובת נאשם, קרי, על מנת שניתן יהיה לזקוף לטובת נאשם את האפשרות שאולי רכבו נפגע קודם לסטייה על ידי הרכב הלבן, יש להראות ראיות חיצוניות נוספות שייתמכו בכך, שכן אפשרות תיאורטית שאינה נתמכת בראיות אובייקטיביות אינה יכולה לעמוד להגנתו של נאשם.

17. מצפיה בסרטון אומנם לא ניתן להבחין כי היה מגע בין רכב הנאשם לרכב המונית, כנטען. ברם, בעזרת מומחי הצדדים ניתן ללמוד כי קיימות אינדיקציות המעידות פוזיטיבית על אפשרות זו, כך בדו"ח הצפייה שערך מר מוזס ת/15 " בשעה 13:08:28, ניתן להבחין ברגע הסטייה החדה ימינה של רכב השברולט. בתמונה זו ניתן להבחין ברכב הנראה בולט ימינה מהנתיב השמאלי, במיוחד ביחס למיקומו של הרכב הכתום הנוסע מאחוריו, ניתן להבחין ברכב "הבולט", נוסע במגמה לאחור ביחס לרכב השברולט. לא ניתן לקבוע אם רכב "בולט" זה, התקרב לרכב השברולט באופן שגרם לסטייתו ימינה" (ויובהר רכב השברולט בתיאור זה הנו רכבו של הנאשם), וכן ראה סעיף ז' בחוות דעתו של מומחה ההגנה.

18. בית המשפט בעצמו חזר וצפה בשלל הסרטונים, המקורי, המוגדל, האיטי, המודגש והמונגש, לאחר שמיעת העדים המומחים, עיון בדו"ח הצפייה ת/15 ובחוות דעת ההגנה נ/2 הריני לקבוע כי ניתן להבחין ברכב הלבן (הבולט) נוסע על הנתיב השמאלי, בסמוך לסטיית הנאשם עם רכבו בשנייה 13:08:26 וזולג אל עבר הנתיב הימני בו נסע רכב הנאשם, בשנייה 13:08:27 הרכב הלבן נראה צמוד לרכב הנאשם ובשנייה 13:08:28 רכב הנאשם סוטה לימין ואילו הרכב הלבן סוטה לשמאל וחוזר אל הנתיב השמאלי ובשנייה 13:08:36 חוזר הרכב הלבן ימינה אל עבר הנתיב הימני ונוסע מהמקום. אמנם, בשלב זה, לא ניתן לקבוע כי היה מגע בין הרכב הלבן "הבולט" לבין רכב הנאשם אך ניתן לקבוע כי הנאשם סטה באופן חד מיד עם התקרבותו של הרכב הלבן, מיד עם סטיית הנאשם הרכב הלבן גם הוא סטה אל עבר הנתיב השמאלי על אף שמגמתו של נהג הרכב הלבן הייתה לעבור אל עבר הנתיב הימני, כך ניתן ללמוד מהתנהלותו לאחר שניה 13:08:36, באמור יש כדי לתמוך בהתכנות של מגע בין הרכבים.

19. על מנת להשלים את התמונה מצופה כי אם אכן היה מגע בין הרכב הלבן לבין רכב הנאשם, אמורים אנו להבחין במכה או שפשוף ברכבו של הנאשם בחלק האחורי שמאלי, ואכן בתמונה אותה צילם הבוחן המשטרתי אשר מספרה 14 בלוח התצלומים ת/9 ובדיסק ת/11 תמונה מספר 1938, ניתן להבחין בשפשוף משמעותי בצבע לבן אשר נמצא על גבי הכנף האחורית שמאלית בסמוך לדלת אחורית שמאלית, הבוחן המשטרתי קבע כי מדובר במכה ישנה משום שאין עליה ניגוב אבק, מצאתי כי אין לקבל מסקנת הבוחן בעניין זה, ראשית לא התרשמתי כי השפשוף/מכה נבחנה כראוי, התמונה היחידה שצולמה, בה ניתן להבחין במכה הנה תמונה מספר 1938 כאשר התמונה צולמה ממרחק ומתעדת, כך נרשם בלוח התצלומים ת/9 תמונה 14, את הצד השמאלי של רכב הנאשם בלבד, אין ולו תמונת תקריב אחת הבוחנת את המכה או תמונה שיש בה להראות את העדר ניגובי האבק להם טוען הבוחן. למעשה מתקבל הרושם שרק בעת שנגבתה הודעתו של הנאשם

ת/8, בשורות 70,71, שם הוצג סרטון התאונה לנאשם ולאחר שהנאשם צפה בו לראשונה ציין הנאשם כי נראה כי רכב משמאל גורם לרכב לזוז הצידה, תפקיד בוחן התנועה הנו לאסוף ולתעד ראיות באופן אובייקטיבי, ראה ע"פ 721/80 תורג'מן נ' מדינת ישראל (2) 466. במקרה זה מצופה היה מבוחן מיומן שיזהה את הטענה ויבחן את המכה מצד שמאל של רכב הנאשם באופן שאינו מותיר ספק לגבי תיקוף המכה, יתרה מזאת מתקבל הרושם כי הבוחן אכן זיהה את הפוטנציאל הראייתי של המכה שכן בת/2 בנספח לסקיצה נראה כי ישנה תוספת מאוחרת יותר "שריטות מכוסות אבק" לעניין זה התייחס הבוחן בחקירתו הנגדית "אני עושה את זה בהרבה תיקים לרוב זה קורה לי כשיש הרבה נזקים" עמ' 22 ש' 22, זאת ועוד נזק זה כלל לא מופיע בדו"ח הבוחן, גם מחקירתו הנגדית של הבוחן בעניין זה התקבל הרושם כי הנזק לא באמת נבחן ותועד באופן הראוי לתיעוד של ראייה שעשויה להיות ראייה בעלת פוטנציאל מזכה שלא לומר ראייה שיכולה ללמד אף על תאונה של פגע וברח מצד הרכב הלבן.

20. דברים אלו מתווספים לכך שלא נעשה ניסיון לאתר את הרכב הלבן, הבולט, המונית, למעשה הבוחן המשטרתי מצא שלא לחקור כלל אפשרות של פגיעה או מעורבות של הרכב הלבן באירוע, מילא אם היה מתעד את המכה ברכב הנאשם באופן שבית המשפט יכול היה להתרשם ולקבוע באופן וודאי שלא היה מגע בין הרכבים, אך מאחר שלא כך הדבר, הרי שהיה מקום לנסות ולאתר את הרכב הלבן, מדברי הבוחן בחקירתו הנגדית בעמ' 23 ש' 12 ניתן להבין באופן מפורש כי לא היה כל ניסיון לבדוק אף התכנות של איתור הרכב הלבן:

" ש. אין לך שום תיעוד שניסיתם

ת. לא. כי לא ניסו."

מיותר לציין שבמחדל זה יש לחזק ולהוסיף נדבך נוסף לגרסת ההגנה בקשר לאופן התרחשות התאונה.

21. עוד התברר כי רכבו של הנאשם הנו רכב ליסינג אשר נמצא היה בחזקתו של הנאשם חודש אחד בלבד עד ליום אירוע התאונה, הנאשם קיבל את הרכב לחזקתו ביום 6/11/17 כאשר התאונה התרחשה ביום 12/11/17, מטעם הנאשם הוגש מסמך נ/2 'טופס קבלת רכב חברה' עליו חתומים הנאשם ומוסר הרכב עד ההגנה 3 מר אלעד רונן, הטופס נ/2 מלמד כי בעת מסירת הרכב לידי הנאשם לא היו נזקים כלל, העד העיד כי בעת שמסר לנאשם את הרכב הנזק המופיע בצד האחורי שמאלי של רכב הנאשם, לא היה, העד העיד כי מדובר בנזק משמעותי שהיה מציין אם היה קיים, טופס נוסף שביקשה ההגנה להגיש אך לא הוגש הוא טופס של מעבר הרכב מחברת הליסינג לידי עד ההגנה 3, הטופס לא הוגש מאחר ולא עלה בידי ההגנה להעיד את מוסר הרכב מטעם חברת הליסינג, המאשימה התנגדה להגשתו ללא חקירת עורך המסמך וההגנה ויתרה על הגשתו, ואף על פי כן, המאשימה בסיכומיה ביקשה לקבוע ממצאי אמינות לגבי עד ההגנה 3 לאור שבמסמך שלא הוגש סומנו נזקים ברכב שלא סומנו בטופס שבין הנאשם לבין עד ההגנה 3, ראשית יש לומר כי מאחר והמסמך לא הוגש בית המשפט לא יכול להתייחס למסמך זה, שנית מחקירתו הנגדית של העד עלה כי חברת הליסינג מסמנת כל שריטה קטנה ואילו הוא מתייחס רק לדברים משמעותיים ראה עמ' 56 ש' 26,27, לא ניתן לומר כי

המכה בצדו השמאלי של רכב הנאשם הנה שריטה קלה ולכן בית המשפט סבור כי מכה בסדר גודל שכזה, לו הייתה קיימת, צפוי כי הייתה מסומנת בנ/2 ומשלא סומנה יש לקבוע כי חודש טרם התאונה מכה זו לא הייתה, מכאן כי קביעת הבוחן שמדובר במכה ישנה צריכה הייתה להיות מפורטת יותר מתועדת וממוסמכת יותר על מנת למנוע צל צלו של ספק שמא מדובר בפגיעה הקשורה לאירוע התאונה זאת בהינתן כי הצבע שהותיר הרכב הפוגע הוא לבן כפי שניתן להבחין בתמונה מספר 14 שבלוח התצלומים ת/9.

22. לפיכך, הרי שיש לקבוע לטובת נאשם כי לכל הפחות לא ניתן לשלול כי המכה בצדו השמאלי של רכב הנאשם יכול שנגרמה כתוצאה ממגע בין רכב הנאשם לרכב הלבן.

23. לא ניתן להתעלם מכך שלתאונה עד ניטרלי עד התביעה 4 מר משה רחמים, עד זה נסע על הנתיב השמאלי מאחורי רכבו של הנאשם והעיד כי לא ראה סיבה לסטייתו של רכב הנאשם, נניח כי עדותו הייתה עומדת בפני עצמה ולעדות זו לא היו ממצאים אחרים אובייקטיביים ייתכן כי ניתן היה לקבוע כי לא היה דבר אשר גרם לנאשם לסטות ובכך לדחות את גרסת ההגנה לאופן התרחשות התאונה. ברם, העד נראה מהסס ועדותו בעניין זה לא הייתה החלטית, כנשאל העד האם הבחין בהתרחשויות על גבי הנתיב השמאלי השיב "אני לא ראיתי, אני ראיתי, נסעתי ישר, ראיתי רכב שסוטה ימינה, זה מה שראיתי לא ראיתי סיבה שהרכב יסטה ימינה. לא יודע מה קרה בנתיב השמאלי לא שאני לא זוכר, אני לא יודע. זאת האמת" עמ' 34 ש' 8-10, העד העיד שהוא מביט קדימה ומסתכל גם במראות עמ' 33 ש' 27, העד התבלבל וסבר כי הקטנוע אותו ראה בשול הוא הקטנוע שנפגע אך למעשה לא הבחין כי הקטנוע המעורב נסע בנתיב השמאלי ובשנייה 13:08:20 עקף את רכבו של העד מלפנים וירד אל השול, לכן הקטנוע אליו התייחס הנו קטנוע אחר שחלף טרם התרחשות התאונה, עוד טעה העד ביחס לצבע רכבו של הנאשם וציין כי מדובר ברכב מסוג בורדו בעוד רכב הנאשם בצבע אפור, העד נחקר 3 שעות לאחר התאונה וזכר רכב בצבע בורדו, אמנם, אין בכך כדי לאיין את עדותו. ברם, נראה כי העד לא הבחין בכל הפרטים אשר קדמו לתאונה ולא ניתן לקבוע באופן וודאי כנדרש במשפט הפלילי כי העד לא הבחין במגע בין רכב הנאשם לרכב הלבן משום שזה לא היה אלא משום שאם היה, התרחש תוך שניה בודדה ומתקבל הרושם כי העד לא היה ממוקד באופן שניתן לבסס ממצאים חד משמעיים על עדותו.

24. לעניין מנגנון הפגיעה של רכב הנאשם בקטנוע המעורב, אינני מקבל את טענת ההגנה לפיה הקטנוע פגע ראשית מאחור ורק לאחר מכן מלפנים. מקובלת עלי מסקנת הבוחן כי הפגיעה הראשונית ברכב הנאשם על ידי הקטנוע המעורב הייתה בחלק הקדמי ימני של רכב הנאשם.

25. את הפגיעה הגדיר הבוחן כ V הפוך ראה עמ' 13 ש' 13 לפרוטוקול, ניתן לראות בת/9 בתמונות 23-29 בהתאמת הנזקים כי הנזק הגדול הוא הנזק הקדמי, לפיכך, אני קובע כי מנגנון הפגיעה הוא כפי שהוצג על ידי הבוחן המשטרתי, לא התעלמתי מדברי עד התביעה מר צביקה מוזס בעמ' 30 ש' 2-5, לפיהם הקטנוע נסע מהר יותר אזי הפגיעה אמורה להיות בצד האחורי של רכב הנאשם וזאת בסתירה לדברי הבוחן. ברם, נראה כי מר מוזס לא הוא שבחן את הפגיעות בשטח, וכאמור, מקובלת עלי קביעת הבוחן בעניין זה.

26. לעניין מומחה ההגנה מר דורון בלדינגר, אני מקבל את עמדת ב"כ התביעה המלומדת לכך שמסקנותיו של מומחה ההגנה בקשר לדרך התרחשות התאונה אינן רלוונטיות שהרי לא מדובר בבוחן תנועה ובכך למומחה התביעה מר מוזס יתרון שכן מעבר לניתוח הסרטון אשר ביצע מר מוזס בעברו שימש כקצין בוחנים ובוחן בעצמו.

27. ברם, לא מצאתי לקבל את טענות המאשימה בכל הקשור למומחיותו של מר בלדינגר בקשר ליכולתו בניתוח מדיה, שכן בעזרת הסרטונים אשר יצר המומחה ניתן היה להתמקד ברכבים המעורבים וללמוד על דרך התנהלותם באופן שסייע לבית המשפט להגיע להכרעה מומחה ההגנה הנגיש את הסרטון המתעד את התאונה ללא שביצע בו שינויים ובכך היה כדי לסייע, כאמור.

גרסת הנאשם:

28. סטייתו של רכב הנאשם באופן חד ימינה מעוררת תמיהה שכן הנאשם כבר מצוי היה בנתיב הימני כך שהוא לא נזקק לעבור לנתיב ימין באופן בהול כי שגה בדרך, הסטייה החדה מלמדת על סטייה מכוונת ולא חוסר תשומת לב כגון הרדמות או התעסקות עם טלפון נייד או חפץ אחר, ראה לעניין זה דבריו של עד התביעה מר מוזס עמ' 31 ש'4 לפרוטוקול.

29. תמיהה זו בקשר לסיבת סטיית הנאשם מתגברת גם בקשר עם עדותו של הנאשם אשר אינו זוכר כלל שסטה, הן בתחקורו הראשוני על ידי השוטר עד התביעה רס"ל רון מטרי אשר ערך את דו"ח הפעולה ת/17, ממנו עולה, כי תגובתו הראשונית של הנאשם על אתר הייתה כי משום מקום רוכב אופנוע פגע בו מאחור ובצד, בהמשך של אותו היום עת נחקר תחת אזהרה על ידי הבוחן המשטרתי בת/8 ש'16 "בשלב מסוים הרגשתי פגיעה מאחור, אני למיטב זכרוני התחלתי להאט ואז הרגשתי עוד פגיעה בחלון". בשלב מסוים הבוחן המשטרתי מראה לנאשם את הסרטון בו רואים כי הנאשם סטה ואף באופן חד, אז אומר הנאשם בשורה 85 "קודם לא ציינתי את זה כי לא זכרתי ואחרי שאני ראיתי את הסרט גם עכשיו אני לא זוכר". לדברים אלו יש להוסיף כי בית המשפט בעצמו התרשם מהנאשם, באופן שהנאשם השאיר רושם אמין, מאופן עדותו ומשפת גופו אך מעבר לכך הנאשם עונה תשובות שיש בהן לעיתים כדי להרע לו וזאת על אף שהוא מודע לכך, דבר אשר מלמד על כנותו, ראה לעניין זה בחקירתו הנגדית בעמ' 40 שורות 10-12 "..." היו כמה אחת או ששתי הפגיעות היו באותו רגע לא יודע, לא יודע להוסיף אינפורמציה גם אם זה יהיה לטובתי או לרעתי". בהמשך משעומת עם עדות העד הניטרלי אשר טען כי לא הבחין בסיבה לסטייה ענה "אני מניח שהוא צודק. זו מהראיה שלו." עמ' 42 ש'23 וכך גם בהמשך משנחקר לבקשת המאשימה שוב נשאל " בעצם אם אני מבינה נכון, אתה לא יכול לומר לי שהסטייה שלך ימינה בחדות היא כתוצאה מזה שרכב סטה אליך משמאל ופגע בך ?

ת.אני לא יכול להגיד לך מעבר למה שאמרתי. גם אז אני לא זוכר וגם אני היום לא זוכר. כשהראו לי את הסרט אני יכול להבין את הסטייה של הרכב בגלל הסטייה של הרכב בצד שמאל. מהאיכות של הסרט אי אפשר ממש לראות."

30. לגרסתו של הנאשם הוא הרגיש שתי מכות, כאשר בכל אמירותיו מציין כי ראשית קיבל מכה מאחור, הנאשם בשום שלב לא ציין כי המכה שחש בצדו האחורי של הרכב הייתה בצדו הימני של הרכב או השמאלי, הבוחן המשטרתי קבע, וקביעתו מקובלת עלי, שהקטנוע פגע ראשית בצדו הקדמי ימני של הרכב ואז הוטח בצדו האחורי ימני של הרכב, המאשימה טוענת כי מכאן שתי המכות עליהן דיבר הנאשם, אינני מקבל זאת כיוון שהתרחשות זו כפי שתיאר הבוחן כמנגנון הפגיעה הנה התרחשות אשר אמנם מתוארת בשני מהלכים אך פרק הזמן בו התרחשו הדברים הוא מידי ואינו מאפשר כלל להרגיש שתי מכות כאילו מדובר בהילוך איטי הרי הסטייה לדברי מומחה התביעה מר מוזס היא 4 מאיות השנייה זה הרבה פחות מזמן תגובת נהג (עמ' 28 ש' 19), ראשית לא ייתכן שהנאשם יחוש את שתי המכות, שנית, כאמור מצאתי כי מנגנון הפגיעה תואם את מסקנת הבוחן לפיה המגע הראשון היה בקדמת הרכב ואילו הנאשם העיד כי המגע הראשון שחש היה מאחור, ומשקבעתי כי אני מקבל את עדות הנאשם, הרי שלא ניתן לשלול את האפשרות שהנאשם חש מכה בצדו השמאלי אחורי, הנאשם מתאר בהודעתו כי היה הפרש זמנים בין שתי המכות "...בשלב מסוים הרגשתי פגיעה מאחור, אני למיטב זכרוני התחלתי להאט ואז הרגשתי עוד פגיעה בחלון מימיני והחלון התנפץ" (ת/8 ש' 16,17) הדברים אינם מתאימים למנגנון פגיעה אותו קבע הבוחן ובצדק קבע, כאמור, לכן שתי המכות אינן קשורות למנגנון הפגיעה בקטנוע המעורב, שהרי, כאמור, פרק הזמן בין הפגיעות של הקטנוע היה מידי באופן שאינו מאפשר הבחנה בין מכה אחת או שתיים.

לסיכום פרק זה:

31. ההגנה טוענת כי רכב לבן אשר כונה הרכב הבולט סטה ופגע ברכב הנאשם בצדו השמאלי אחורי, לפיכך הנאשם פעל באופן אינסטינקטיבי הסיט רכבו לימין וכתוצאה מכך נגרמה התאונה. לתמיכה בגרסה זו קבעתי כדלקמן:

א. סטייתו של הנאשם הייתה חדה ונעשתה אינסטינקטיבית .

ב. מומחי התביעה אינם שוללים התכונות של האירוע.

ג. ניתן להבחין בסרט התאונה ברכב לבן אשר חוצה אל תוך נתיב נסיעת הנאשם וייתכן ונוצר מגע.

ד. הרכב הלבן סוטה שמאלה מיד לאחר האירוע ממשיך ישר ושוב עובר לימין דבר המלמד על כוונה לעבור לימין.

ה. קיימת מכה רלוונטית בצדו השמאלי אחורי של רכב הנאשם שייטכן ונגרמה כתוצאה ממגע בין רכב הנאשם לרכב הלבן.

ו. לא ניתן לשלול גרסת ההגנה באמצעות העד הניטרלי.

32. לפיכך מכל האמור לעיל הריני לקבוע כי גרסת ההגנה הנה גרסה מסתברת הנובעת מתוך מארג הראיות הקיים בתיק ואיננה תיאוריה בלבד שאינה נסמכת על ראיות אובייקטיביות.

דיון משפטי:

33. משנקבע כי גרסת ההגנה לתאונה היא גרסה מסתברת בנסיבות הראיות הקיימות בתיק נותר לבחון האם ניתן לבוא חשבון עם הנאשם שעה שרכב אלמוני סטה לעברו פגע ברכבו וכתוצאה מכך הנאשם סטה לימין ופגע במעורב.

34. ראשית הנאשם פעל באופן אינסטינקטיבי עת הסיט רכבו בחדות ימינה לאחר שחש במכה בצדו השמאלי אחורי, אמנם הנאשם לא זכר שסטה והופתע לגלות שכך עשה בסרטון אשר הוצג לו על ידי הבוחן המשטרתי עת נגבתה עדותו, אך האופן המהיר בו התרחש האירוע מקשה על הבנת מנגנון האירוע על אתר, ניתן גם לומר כי אם הנאשם היה ממשיך ישר ולא סטה עם רכבו התאונה הייתה נמנעת, ניתן גם לומר כי אם הנאשם לא היה מגיב בחוזקה וקודם מביט במראה הימנית ייתכן והיה מבחין ברוכב הקטנוע המעורב או אז היה מונע את התאונה. ברם, האם באמת ניתן לצפות מנהג בשעת לחץ ומלכוד לנקוט בפעולה הנכונה שיש בה כדי למנוע את התאונה?

35. כאשר נהג מכניס את עצמו למצב מסוכן, קרי, נוהג במהירות מופרזת וקיצונית, עובר על חוקי התנועה באופן שיוצר סיכון כלפי המשתמשים אחרים בדרך, או אז, לא משנה באיזו פעולה נקט על מנת לצאת מהמצב אותו הכניס הוא את עצמו אף אם בחוסר תשומת לב, בית המשפט יבוא עמו חשבון.

36. ברם, כאשר לא הנהג הוא שהכניס את עצמו למצב המסוכן, אלא נהג אחר כפי שקרה במקרה דנן, הרי שאז פעולתו של הנאשם במקרה זה אשר סטה ימינה בעקבות פגיעה ברכבו על ידי נהג אחר באופן שלא הנאשם תרם לפגיעה זו, הרי שהאחריות צריכה לרבוץ לפתחו של הנהג אשר החל בשרשרת ההתרחשויות שהביאו בסופו של יום לפגיעה במעורב לעניין זה ראה דבריו של בית המשפט העליון בעפ 482/83 מדינת ישראל נ' סלים יוסף סעיד, פ"ד לח(2) 533,

"במצב דברים כזה, בשעת דחק של מילכוד, אין מדקדקים עם נהג, שלא נותרה לו בחירה חופשית לפעולה שקולה, גם כאשר המעשה שעשה, בכורח הנסיבות ובהחלטה רגעית, לא היה בו למנוע את התאונה, שהבסיס לה הונח על-ידי המזיק הראשון"

וכן ראה גם דברי כב' שופט ביהמ"ש העליון עציוני בע"א 531/71 נתן לכוביצר נ' גדעון רודה, פ"ד כו(2), 113:

"קנה-המידה לפיו נבחנת התנהגותו של נהג הנקלע לתוך מצב פתאומי שונה מזה שלפיו נבחן נהג הנקלע לתוך מצב מסוכן שאינו מפתיע, והמותיר בידו זמן תגובה שדי בו כדי להתחמק מן המצב הזה. קל וחומר נהג הנפגע בתאונה. נהג

כזה סביר להניח כי יאבד את עשתונותיו, ולפיכך אין אנו רואים כיצד אפשר לדרוש ממנו כי יבחר בקור רוח באפשרות הסבירה מבין האפשרויות שעומדות לרשותו."

37. לאור כל האמור, משהוכח שקיימת האפשרות כי סטיית הנאשם נגרמה בשל תגובה אינסטינקטיבית למצב מסוכן שיצר נהג אחר, לא ניתן לקבוע שהנאשם התרשל עת הגיב בסטייה ימינה.

38. לסיכום, הגם שאין מחלוקת שהנאשם סטה ימינה והתנגש ברוכב האופנוע שנחבל כתוצאה מכך בחבלות חמורות, לא ניתן לקבוע באופן חד משמעי שסטייתו של הנאשם לימין נעוצה בנהיגה רשלנית. מהראיות שהוצגו קיימת אפשרות שהסטייה ימינה נגרמה בשל כך שרכב אחר סטה לכיוון הנאשם התנגש בו וגרם לו בשעת דחק להגיב בסטייה ימינה, תגובה אשר בנסיבות העניין אינה מלמדת על רשלנות.

39. לאור כל האמור, מצאתי כי מאחר וגרסת ההגנה לאופן התרחשות התאונה היא גרסה מסתברת הנובעת ממארג הראיות הקיימות בתיק, ומשמצאתי כי על פי גרסה זו הנאשם הגיב בסטייתו אשר גרמה לתאונה, לאירוע תאונה אחר בו רכב פגע ברכבו מצדו השמאלי, הרי שרכב זה הוא שהתחיל את שרשרת האירועים אשר הסתיימה, למצער, בפציעתו הקשה של הנהג רוכב הקטנוע המעורב, הרי שיש לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק.

דבר אחרון לסיים:

הגם שחלפו מאז התאונה כמעט 4 שנים, במהלך ניהול ההוכחות בית המשפט נחשף למצבו הקשה מאוד של רוכב האופנוע, אשר כפי הנראה עד היום הוא מורדם ומונשם בבית החולים.

הלב נקרע, הכאב הוא בלתי נתפס, הפגיעה האנושה באיכות חייו של הנפגע היא בלתי ניתנת לתיאור, חייו וחיי משפחתו לא ישובו עוד למסלולם.

בית המשפט ער לסבל האיום והנורא מנת חלקו של הנפגע ושל אוהביו. זיכוי של הנאשם אין בו חלילה כדי להפחית בעוצמת האסון שפקד את הנהג המעורב, אלא שלא ניתן היה לקבוע מעבר לכל ספק סביר שהאסון שנגרם - נגרם בשל רשלנות הנאשם, שכן קיימת האפשרות שסטיית הנאשם אשר גרמה לפגיעה נגרמה בשל רשלנותו של אחר שפגע ברכבו קודם לכן.

בית המשפט שולח איחולי החלמה ומתפלל לשיפור במצבו של הנפגע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"ב, 14 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים

המאגר המשפטי
הטוב ביותר בישראל
מבית חשבים מידע עסקי

